

INJENIJUM (6) *sb n*

Zawsze: inge-.

e jasne.

sg *N* injenijum (2). ◇ *D* injenijum (1). ◇ *pl N* injenijã (1). ◇ (*lat.*) sg *G* ingenii (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Bystrość umysłu, rozumu, natura [ingenium – dowcipność Mymer¹ 22; – dowcip, dowcipność BartBydg; – dowcip, rozum Murm 48; – rozum, dowcip, przyrodzony Mącz 145d; – dowcip wrodzony Calep; dowcip; obyczaj; przyrodzenie; własność każdej rzeczy – ingenium Cn] (6): Także nam dziwno że fie thy niefpokoynne ingenia niechcą ná niey [*mowie w piśmie o synu bożym*] dotychmiał contentować. *SarnUzn F3v*; trudno bárzo tákiemu ingenium wytrzymać możemy: gdyż ná kthórã iedno profesiją przypádnie/ w káždéy iáko dómá *Oczko A3; KlonŻal C2*; wŕzytkich fortun iego *biskupa Nideckiego*]/ niezániechafz/ áby fécretã ingenii iego mole pŕwãć/ álbo prochem w kãcie leżãć/ zãgnić miãły. *KochCzJan A2v, A2v.*

Wyrażenie: »injenijum wykrętne« (1): Więc iefli też w zapišie iáka oboiętność: Iuż przywodzi w wątpliwość drugiego máiętność. Ingenium wykrętne/ náciãgãjąc práwã Ná fwą ftronę/ by mu fie iedno wloklã ftrãwã *KlonWor 7.*

Synonimy: dowcip, dowcipność, rozum.